

рѣки тѣ ѵисточници тѣ да не течатъ въ морѣ то; Лукавый же рече: Знай Господине мой, защо нема таков разъмъ торговецъ, ѹ не знає да даде такова Отвѣтъ.

Дойде найпослѣ ѹ єдноочный лукавъ, ѹ рече оучителю: Азъ днесъ господине мой ѵстаго тогова торговца, кой то беше разноглазъ, като мене, оуловихъ, ѹ рекохъ мѹ: ты ми си Открадналъ єдно то Око, ѹ не ѿшемъ, да те Оставимъ, доклѣ не ти го йзвадимъ, за да си го земемъ. Тога оучитель рече ѹ немѹ: Й ты не си направила нишо, ѹ свѣркалъ си много: Защо ѿко ти рече торговецъ йзвади ты Око то си, ѹ азъ єдно то, ѿто тога дѣмашъ твоє, за да ги тѣриме на вѣсъ ѹ да ги йзвѣсиме. Й ѿко се найдатъ равни ѹ две тѣ, твоє то ѹ мое то Око, ѿто си го земешъ со секомъ правда: Ако ли се найдать неравни, тога ѿто прїемешъ достойно то наказаніе ѹ за лжа та ѹ за Око то ми. Така, дѣмамъ, ѿти Отвѣсти, ты какво ѿто прїемешъ; воистинѣ ѹ наказаніе ѿто прїемешъ големо, ѹ ѿто Останешь совсѣмъ слѣпъ, а немѹ поне єдно Око ѿто Остане. єдноочный же лукавъ рече: Господине мой, нема такова лукавство торговецъ, ѹ не знає такова прошеніе да проси.

Тога прочее сичко то чѣвши торговецъ Отъ оучителя лукавыхъ Онай вечеръ, Отиде си радостенъ на постоалище то, разидевшимся ѹ сичкимъ лукавымъ. Й на оутро то Отиде при Оногова, комѹ то беше продалъ елагованы тѣ дреva, ѹ рече мѹ: О приятелю, дай ми Онова, кое то согласиХме за благованы тѣ дреva. Й лукавый рече мѹ: Іскай какво то ѿто искашь, ѹ азъ самъ готовъ, да ти го дамъ. Тога торговецъ рече мѹ: Іскамъ да ми дадешъ єдна паница полна блохы, кои то половина та да са мажки ѹ половина та женски, ѹ на цвѣта да са не рѣси ѹ черникави, но рѣсобелочерно-